

ဇေယန

(ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

အရိုးစွဲ

အောင်မြတ်သာနှင့်အရိုးစွဲ

"ကလင် ကလင် ကလင်"

ထိရောင်းတဲ့ စက်ဘီးကနေ တီးလိုက်တဲ့ ဘဲလ်သံကြောင့် လမ်းဘေးမှာ ကစားနေတဲ့ ကလေးတစ်သိုက် ဘေးကို ကပ်လိုက်ကြတယ်။

"ကလေးတွေ မောင်သိန်းတို့ အိမ်ကို သိလား"

စက်ဘီးစီးလာတဲ့ လူကြီးရဲ့ စကားကြောင့် ကစားနေတဲ့ ကလေးတွေထဲက သွက်သွက်လက်လက် ရှိတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်က

"ဦးမောင်သိန်းတို့ အိမ်က ဟိုအရှေ့လမ်းထဲမှာ ရှိတယ် ဝင်သွားတာနဲ့ ညာဘက်ထောင့်က တဲအိမ်ပဲ"

ကလေးရဲ့ စကားကြောင့် ထိသည် လူကြီးလည်း စက်ဘီးပေါ်ပြန်တက်ကာ နင်းထွက် သွားတယ်။

ကလေးတွေ လမ်းညွှန်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း ဝင်သွားတော့ ယိုင်တိယိုင်တိုင် တဲလေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

"ဗျို့ အိမ်ရှင်တို့ အိမ်ရှင်တို့ "

ထိသည် လူကြီးရဲ့ လှမ်းအော်သံကြောင့် အိမ်ထဲကနေ အဝတ်အစား ခပ်နွမ်းနွမ်း အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထွက်လာခဲ့တယ်။

"ဘာကိစ္စရှိလို့ ပါလဲ ဦးကြီး"

"ဒါက မောင်သိန်းတို့ အိမ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မက မောင်သိန်းရဲ့ မိန်းမပါ သူကတော့ အ လုပ် သွားတယ်"

အမျိုးသမီးရဲ့ စကားကို ကြားတော့ ထီသည် လူကြီးက ဝမ်းသာအား ရဖြင့်

"နင်တို့ သိန်းထီပေါက်တယ် အဲဒါအကြောင်း လာကြားပေးတာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်ရက်လောက်က နင့်ယောက်ျား ငါ့ဆီကနေ ထိုးခဲ့တဲ့ ထီး သုံးစောင်တွဲထဲမှာ သိန်းထီပေါက်တဲ့ နံပါတ်ပါတယ်"

ထီသည် လူကြီးရဲ့ စကားကိုကြားတော့ အမျိုးသမီးက ရုတ်တရက် မှ င်တက်သွားပြီး

"ဟုတ် ဟုတ်ရဲ့ လား ဦးကြီးရယ် ကျွန်မ အိပ်မက် မက်နေတာလား"

"ဟဲ့ ငါက လိမ်စရာလား နင့်ယောက်ျားကို မြန်မြန် သွားခေါ် နင်တို့ သူဌေးဖြစ်ပြီ"

"အဲဒါဆို ခဏလေး ဦးကြီး သူအလုပ်ထဲမှာ သွားခေါ် လိုက်ဦးမယ်" ဆိုပြီး ပြေးထွက် သွားတယ်။

မောင်သိန်းတို့ လင်မယား အောင်ဘာလေ သိန်းထီပေါက်တယ် ဆို တဲ့ သတင်းက အချိန်ခဏ အတွင်း ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံး ပြန့်သွားခဲ့တယ်။

မောင်သိန်းတို့ လင်မယားကတော့ ဆင်းရဲတာမှ လွန်လို့ သူတို့ မှာ ချ မ်းသာတာဆိုလို့ သူတစ်ပါးကို ကူညီတတ်တဲ့ စိတ်လေးပဲ ရှိတယ်။ ရပ်ကွက်မှာ အလှူအတန်း လုပ်ပြီဟေ့ဆိုရင် မောင်သိန်းတို့ လင်မယား

ထိပ်ဆုံးက ရောက်နေပြီ။ အခကြေးငွေ ပေးစရာမလို သူတို့ စားဖို့ သောက်ဖို့ ထမင်းဟင်းလေးတွေ ပေးလိုက်ရင်ပဲ ကျေနပ်နေကြတာ။ မောင်သိန်းက ရပ်ကွက် အနောက်က အုတ်ဖုတ်တဲ့ နေရာမှာ အချိန်ပိုင်း အလုပ်လုပ်တယ်။ မိန်းမဖြစ်သူကတော့ ရပ်ကွက်ထဲ အဝတ်လိုက်လျော်၊ တောက်တိုမည်ရလုပ်ပြီး အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းနေကြရတယ်။ လှိုထမ်းလာတာ မြင်ရတယ် ကံထမ်းလာတာ မမြင်ရဘူးဆိုတဲ့ အတိုင်း သူဆင်းရဲဘဝကနေ ချက်ချင်းဆိုသလို သိန်းထီပေါက်ပြီး လူချမ်းသာစာရင်း ဝင်ခဲ့ကြတယ်။ တစ်ရပ်လုံးကလည်း မောင်သိန်းတို့ လင်မယား သိန်းထီပေါက်တယ် ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားတော့ ဝမ်းသာနေကြတယ်။

"ရပ်ကွက်ထဲ အားတဲ့ လူတွေ အကုန်လာကြဟေ့ မောင်သိန်းတို့ လင်မယား ဆန်တွေဝေနေကြလို့ " ဆိုတဲ့ အသံကြောင့် ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ သူတွေ အကုန်လုံး မောင်သိန်းတို့ အိမ်ရှိရာဘက်ကို ပြေးလာကြတယ်။

"ဖြည်းဖြည်း တန်းစီကြပါ အကုန်လှူပါမယ် ကျုပ်တို့ မရှိတဲ့ အချိန် ကူညီခဲ့ကြတဲ့ သူတွေကို ပြန်လှူချင်လို့ ပါ"

အလှူရှင်ဖြစ်သူ မောင်သိန်းရဲ့ စကားကြောင့် တန်းစီနေကြတဲ့ သူတွေဆီကနေ သာဓုခေါ်သံ မေတ္တာပို့သံတွေ ကျွက်စိကျွက်စိ ထွက်လာခဲ့တယ်။ အလှူလုပ်လို့ ပြီးတော့ ရပ်ကွက်လူကြီးက

"မောင်သိန်း အခုဆို မင်းတို့ က လူချမ်းသာ တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ မင်းတို့ နေမဲ့အိမ်ကို အရင်ပြင်သင့်တယ်"

"ကျုပ်လည်း အဲဒီကိစ္စကိုတွေးနေတာ ကျုပ်မှာ က သားသမီးမရှိဘူး ဆိုတော့ အရမ်းကြီးကြီး မဆောက်ချင်ဘူး နှစ်ထပ် အုတ်အိမ်လောက်ပဲ ဆောက်လိုက်မယ်"

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ လိုတဲ့ အုတ်တွေကိုလည်း မင်းအရင်လုပ်ခဲ့တဲ့ အုတ်ဖိုကနေ မှာ လို့ ရနေတာပဲ သစ်တွေအတွက်လည်း စိတ်မပူနဲ့ ငါတို့ စီစဉ်ပေးမယ်"

ရပ်ကွက်လူကြီးနဲ့ အိမ်နားနီးချင်းတွေ ဝိုင်းကူ လုပ်ပေးကြတဲ့ အတွက် မောင်သိန်းတို့ နေမယ့်အိမ်လေးက အချိန်သိပ်မကြာခင် ပြီးစီး သွားခဲ့တယ်။

အိမ်အသစ်ပြီးတော့ အိမ်တက်မင်္ဂလာကို ချက်ချင်း မလုပ်နိုင်သေးပဲ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ စာသင်ကျောင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ပြုပြင်ဖို့ ကိစ္စအတွက် အလုပ်ရှုပ် ကြရပြန်ရော။

စာသင်ကျောင်းနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း ပြုပြင်လို့ ပြီးတဲ့ အချိန်ရောက်မှ အိမ်တက် မင်္ဂလာအတွက် ပြင်ဆင်ကြရတယ်။

အလုပ်အကိုင်နေ့ဆိုတော့ ချက်ကြပြုတ်ကြ စားကြသောက်ကြနဲ့ မောင်သိန်းတို့ အိမ်မှာ လူတွေ စည်ကား နေကြတယ်။

"အလှူလုပ်ဖို့ အတွက် အသားတွေငါးတွေကို အရှင်မဝယ်နဲ့ နော် ပုံသကူသားတွေပဲ ဝယ်ကြဦး ကုသိုလ်လုပ်တာ ငရဲရနေဦးမယ်"

မောင်သိန်းရဲ့ အော်ပြောတဲ့ အသံကြောင့် အသားငါး ဝယ်ဖို့ သွားမဲ့ ကာလသား တစ်သိုက်က

"စိတ်ချ ကိုသိန်းရေ ပုံသကူသားတွေပဲ ဝယ်ခဲ့မယ် အသီးအရွက်တွေ ပဲ အရင် လှီးခိုင်းထားလိုက် ညကျမှ အသားငါးတွေ ချက်မယ်"

နွေလယ်စောင်း ရောက်တော့ အသားငါးဝယ်ဖို့ သွားတဲ့ ကာလသား တစ်သိုက် ပြန်ရောက် လာခဲ့တယ်။

"မောင်ပုရေ ကြက်သားနဲ့ ဝက်သားတွေကို အိုးထဲမှာ နှပ်ထားလိုက်

ငါးတွေကိုတော့ ဒေါ်ခင်တို့ အဖွဲ့ကို အပ်ပေးလိုက် သူတို့ လုပ်ပေးမယ် ပြောတယ်"

ကာလသားတွေလည်း ကြက်သားနဲ့ ဝက်သားကို အိုးထဲထည့်နှပ်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်ကာ ရောက်တတ်ရာရာ စကားပြောနေ လိုက်ကြတယ်။

ညဘက် ရောက်တော့ ချက်တဲ့ သူကချက် ပြုတ်တဲ့ သူကပြုတ် လုပ် နေကြတဲ့ အချိန်

"ဂျစ် ဂျစ် ဂျစ်" ဆိုတဲ့ အသံကြောင့် မီးဖိုထဲ ထင်းထည့်နေတဲ့ ဒေါ်ခင် တစ်ယောက် ခေါင်းလှည့်ကြည့် လိုက်တယ်။

"အငယ်မရေ အိမ်အနောက်ထဲမှာ ဘာကောင်ဝင်နေလဲ မသိဘူး သွားကြည့်ကြည့်ဦး"

လူကြီးတွေက အိမ်ရှေ့မှာ စကားပြောနေကြတော့ အိမ်နောက်ဖေး မှာ လူတစ်ယောက်မှ မရှိကြတဲ့ အတွက် ကြောင်တွေ ခွေးတွေဝင်ပြီး နှပ်ထားတဲ့ အသားတွေကို စားမှာ စိုးရိမ်တာကြောင့် ဒေါ်ခင်က သူ့သမီး အငယ်မကို သွားကြည့်ခိုင်း လိုက်တယ်။

အငယ်မ အိမ်နောက်ဘေးကို ဝင်သွားတော့ ရုတ်တရက် ရလာတဲ့ ပု ပ်အဲ့အဲ့အနံ့

"ကြက်သားတွေ ဝက်သားတွေ မလတ်လို့ အနံ့ထွက် နေတာလား" ဆိုပြီး တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်ရင်း အထဲကို ဝင်သွားတဲ့ အချိန် မြင် လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် အငယ်မ ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ် လိုက်တယ်။

"အမေရေ သရဲ သရဲ သရဲ"

အငယ်မရဲ့ အော်သံကြောင့် အိမ်ရှေ့မှာ ရှိနေတဲ့ သူတွေ အကုန်လုံး

အိမ်နောက်ကို ပြေးဝင်လာတော့ အငယ်မက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ မေ့နေပြီ

။

"နာနပ်ဟ ရေတစ်ခွက် ယူလာပေး အငယ်မ သမီး သမီး"

ဒေါ်ခင်ရဲ့ လှုပ်နှိုးမှုကြောင့် အငယ်မ သတိပြန်ရ လာပြီး

"အမေ သမီးကြောက်တယ် အမွေးစုတ်ဖွားနဲ့ လက်တစ်ဖက်က အိုးထဲက ဝက်သားတွေကို နှိုက်နေတာ"

"သမီး ဘယ်မှာ မြင်တာလဲ သမီး အမြင်မှားတာလား"

"အမြင်မမှားဘူး အမေ တကယ်မြင်ရတာ ဝက်သားအိုးချထားတဲ့ ဘေးက အုတ်နံရံကနေ လက်တစ်ဖက် ထွက်လာတာ"

အငယ်မရဲ့ စကားကြောင့် မောင်သိန်းတို့ လင်မယားရော အလုပ်အကိုင် လာကူညီကြတဲ့ သူတွေရော တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြတယ်။

အဲဒီအချိန် ဘကြီးထွန်းတင်က

"မောင်သိန်း အိမ်ဆောက်တုန်းက ဘာအမှား လုပ်မိခဲ့သေးလဲ"

"ဘာမှ မလုပ်ဘူးအဘ အကုန် အဆင်ပြေခဲ့တာ အိမ်ဆောက်တဲ့ လက်သမားတွေ ပန်းရန်ဆရာတွေကလည်း ရပ်ကွက်ကပဲလေ"

"အင်း တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီ ကဲကဲ အိုးတွေ အကုန်အပြင်ယူ ထုတ်ခဲ့ကြတော့ မနက်ကျရင် ဆွမ်းကပ်ရင်း ဆရာတော်ကို လျှောက်ကြည့်တာပေါ့"

ဘကြီးထွန်းတင်ရဲ့ စကားကြောင့် အိမ်နောက်ဖေးမှာ ရှိတဲ့ အသားတွေကို အပြင်ယူထုတ်ပြီး ချက်ပြုတ် လိုက်ကြတယ်။

မနက် အရုဏ်တက်ချိန် ရောက်တော့ ဆရာတော်ကို အကြောင်းစုံ လျှောက်တဲ့ အခါ ဆရာတော်က အိမ်သန့်အောင်ဆိုပြီး ပရိတ်တွေ ကမ္မဝါတွေ ဖတ်ပေးခဲ့တယ်။ ဆရာတော် ပရိတ်ကမ္မဝါ ရွတ်တဲ့ အချိန် အိမ်အနောက်ဖေးကနေ

"ချွင် ခလွင် ဂုန်း" ဆိုတဲ့ အသံကြောင့် တရားနာနေသူတွေ အားလုံး ရဲ့ အကြည့်တွေက အိမ်အနောက်ကို ရောက်ကုန်တယ်။ တရားနာပြီး တော့

"ဘိုနီ မင်းနဲ့ နောက် နှစ်ယောက်လောက် အိမ်အနောက်ဖေးကို သွား ကြည့်ကြည့် ခုနကအသံက ဘာလဲဆိုတာ"

ဘကြီးထွန်းတင်ရဲ့ စကားကြောင့် ကာလသား သုံးယောက် အိမ်အနောက်ဖေးကို ဝင်သွားကြည့်တော့ ကြမ်းပြင်မှာ ပြန့်ကျဲနေတဲ့ ပန်းကန် တွေကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကာလသားတွေလည်း အိမ်ပေါ်ပြန်တက်မယ် အလုပ်

"ညောင်" ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ ကြောင်အိမ်ပေါ်ကနေ ကြောင်တစ်ကောင် ခုန်ချလာခဲ့တယ်။

"လက်စသတ်တော့ ဒီကောင် မွေနေတာကိုး ညက အငယ်မတွေ့တာ ဒီကြောင်ပဲနေမှာ" လို့ ပြောပြီး ပြန်တက် လာခဲ့ကြတယ်။

"ဘကြီး ခုနက အသံက ကြောင်လုပ်လို့ ပန်းကန်ကျကွဲတာ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး စိတ်ပူ မနေကြနဲ့ တော့"

ကာလသား ခေါင်းဆောင် ဘိုနီရဲ့ စကားကြောင့် တရားနာသူတွေ သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချလိုက်ကြတယ်။

အိမ်တက်ပြီးတော့ သိမ်းကြဆည်းကြနဲ့ နေ့လယ်လောက်မှ အကုန်

ပြီးသွားတယ်။ ဝိုင်းကူ လုပ်ပေးကြတဲ့ သူတွေလည်း ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်သွားတော့ အိမ်မှာ မောင်သိန်းတို့ လင်မယားပဲ ကျန်ခဲ့တယ်။

တစ်ညလုံး ပင်ပန်းထားကြတဲ့ လင်မယား နှစ်ယောက်လဲ အိမ်ရှေ့မှာ ဖျာလေးခင်းပြီး မှေးလိုက်တာ ခဏလေးနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတယ်။ အချိန် ဘယ်လောက် အိပ်ပျော်သွားတယ် မသိဘူး နှင်းနုရဲ့ ဂူးဂူးဝါးဝါး အော်သံကြောင့် မောင်သိန်း လန့်နိုးလာတယ်။

"နှင်းနု ဘာဖြစ်တာလဲ နှင်းနု"

ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး မေးလိုက်တဲ့ မောင်သိန်းကြောင့် နှင်းနု သတိပြန်ရလာတယ်။

"ကိုသိန်း နှင်းနု အိပ်မက်မက်နေတာ အိပ်မက်က ကြောက်စရာကြီး"

"

"ဘာတွေမက်လို့ လဲ ကိုမိန်းမက အဲဒီလောက် ကြောက်တတ်တဲ့ သူမှ မဟုတ်တာ"

"အိပ်မက်ထဲမှာ အိမ်နောက်ဖေးကနေ လူတစ်ယောက် လေးဖက် ထောက်ပြီး တက်လာတာ သူက နှင်းနုအနားလည်း ရောက်ရော လက်တစ်ဖက်ကို ဆန့်ပြီး ငါ့လက်ညှိုး ပြန်ပေးလို့ ပြောတယ် သူပြောတဲ့ အချိန် ပါးစပ်ထဲကနေ လောက်ကောင်တွေ အများကြီး ကျလာတာ ရွံစရာကြီး နောက်တစ်ခုက သူ လက်ဆန့် လိုက်တဲ့ အချိန် သူ့ရဲ့ ညာဘက် လက်ညှိုးက မရှိဘူး ပြတ်နေတယ်"

နှင်းနုရဲ့ စကားကြောင့် မောင်သိန်း တွေဝေသွားပြီး

"ငါ့မိန်းမက အငယ်မ ပြောတာကို တွေးပြီး အိပ်ပျော်သွားလို့ အိပ်မက်ဆိုး မက်တာ ဖြစ်မယ် မနက်က ဘိုနီတို့ ပြောတယ်လေ"

ကြောင်တစ်ကောင်လုပ်လို့ ဖြစ်တာတဲ့ သိပ်လည်း အစွဲအလမ်း မထား ပါနဲ့ အရင်က ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေလာရတာ အခုမိန်းမ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေ ဟုတ်ပြီလား"

ကိုသိန်းလည်း မိန်းမဖြစ်သူ နှင်းနုကို ချော့မော့ပြောပြီး အိမ်ရှေ့မှာ ထွက်ထိုင် နေလိုက်တယ်။ အဲဒီညကတော့ ဘာသံမှ ကြားရပဲ မိုးလင်း သွားတယ်။

မနက်ရောက်တော့

"ကိုသိန်း ကိုသိန်း လာကြည့်ဦး"

နှင်းနုရဲ့ အလန့်တကြား အော်သံကြောင့် ကိုသိန်း အနောက်ကို ပြေး ဝင်သွား လိုက်တယ်။

"နှင်းနု ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ ဒီမှာ လေ" ဆိုပြီး လက်ညှိုး ထိုးပြတဲ့ နေရာကို ကြည့်လိုက်တော့ ရွံ့ဗွက်တွေ ပေနေတဲ့ ခြေရာတစ်ခု

"ညက ရှင် အပြင်က ပြန် လာပြီး ခြေထောက် မဆေးဘူး ဟုတ်လား "

နှင်းနုရဲ့ စကားကြောင့် ကိုသိန်း အနည်းငယ် တုံ့ဆိုင်းသွားပြီး

"အင်း ဟုတ်မယ် ထင်တယ် ကိုမေ့သွားတာ" ဆိုပြီး လိမ်ပြော လိုက် တယ်။

"အဲဒါကြောင့် ပြောတာ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း နေပါလို့ နောက်တစ်ခါ ခြေထောက်မဆေးပဲ အိမ်ထဲဝင်ရင် ရှင့်ကို စိတ်ဆိုးမယ်"

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နောက် မလုပ်တော့ပါဘူး" လို့ ပြောပြီး ပေနေတဲ့

ခြေရာကို ရေနဲ့ ဆေးချလိုက်တယ်။
